

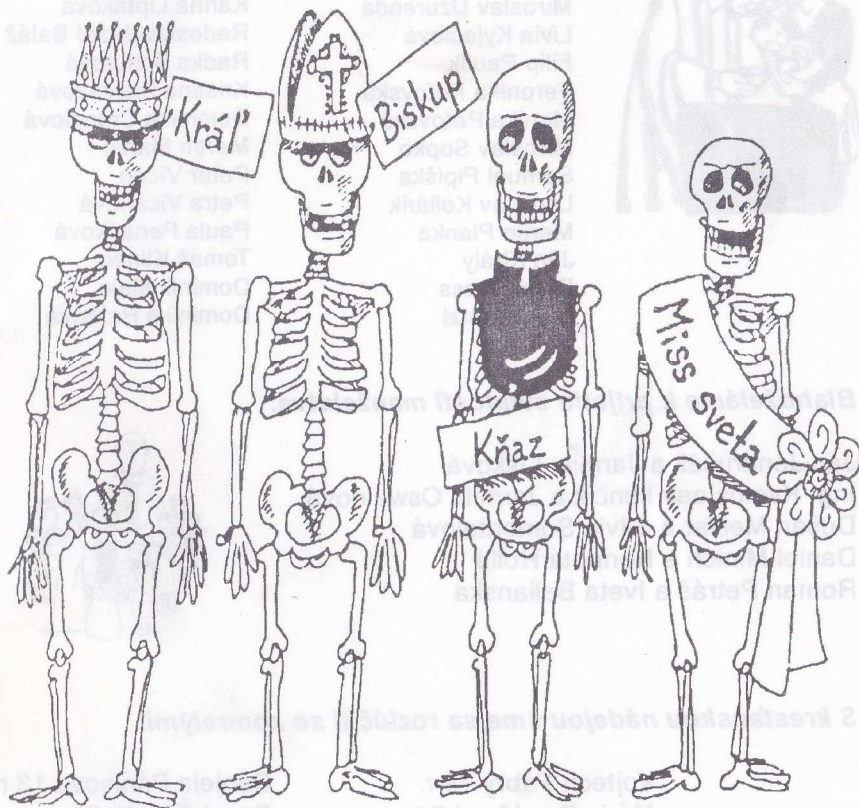

BARTOLOMEJ

Číslo 12

ROČNÍK III

November 1995

„... VŠETKO JE IBA MÁRNOSŤ“ (Kaz 1,2)

Farská kronika

od 10. 9. do 9. 10. 1995

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Žaneta Bukovinská
Katarína Drozdová
Kristína Jančeková
Dominik Majcher
Miroslav Dzurenda
Lívia Kyjaciová
Filip Paulík
Veronika Peťovská
Monika Peťovská
Miroslav Sopko
Samuel Pipíška
Ladislav Kollárik
Martin Planka
Ján Király
René Gross
Denis Götzl

Daniel Mečiar
Denisa Patúcová
Michaela Mečiarová
Ivan Šidlo
Karina Liptáková
Radoslav-Jozef Baláž
Radka Schutová
Kristína Bielezová
Dominika Crenciová
Martin Marko
Peter Vican
Petra Vicanová
Paula Peňašková
Tomáš Klinec
Dominik Majo
Dominika Hruzová

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva:

Ján Jendrušák a Jarmila Líšková
Ing. Kvetoslaav Ilenčík a Jarmila Oswaldová
Dušan Mečiar a Silvia Somentalová
Daniel Minich a Henrieta Hollá
Roman Petráš a Iveta Belianska

S kresťanskou nádejou sme sa rozlúčili so zomrelými:

Vojtech Fábry 75 r.
Mária Duváčová 74 r.
Rudolf Šemrinec 19 r.
Jozefína Vansová 62 r.
Margita Čičmancová 81 r.
Vladimír Bojsa 70 r.
Terézia Hrbíková 70 r.

Daniela Pánisová 13 r.
Pavol Šesták 61 r.
Júlia Baniarová 84 r.
Vladimír Jančok 66 r.
Vincent Ivánka 80 r.
JUDr. Pavel Žitňan 81 r.
Anton Tomášik 63 r.

Odpočinutie večné daj im, Pane, ...

VŠETKO JE IBA MÁRNOŠT ...

Aké by to bolo, keby si sa – sestra, brat – pozrel na naše cintoríny z lietadla počas niektorého z prvých novembrových večerov? Asi by si pod sebou uvidel "záhrady svetiel". Malé svietilka nespočetných sviec na hrobch vytvárajú tú krásnu atmosféru, pri ktorej sa podvedome každý z nás zamýšľa nad svojím koncom.

Rád používam prirovnanie ukončenia života k predvolaniu na súd, kde sa **priatelia predvolaného rozdelia do 3 skupín**: prvá skupina ostane sedieť doma, druhá príde pred dvere súdnej siene a len tretia skupina najvernejších priateľov vojde dovnútra a bráni predvolaného. Čo sú tie jednotlivé skupiny priateľov? Prvou sú **Tvoje hmotné veci** - Tvoj dom, auto, chata, počítače ... ,ktoré sa po našej smrti nepohnú z miesta. Druhou skupinou sú **Tvoji známi, príbuzní a blízki**, ktorí Ťa snáď prídu odprevadiť na cintorín, ale na súd pred Bohom s Tebou nepôjdu. Kto je teda tou najvernejšou a najužitočnejšou skupinou priateľov? To sú **Tvoje skutky lásky konané z viery!** Okrem nich je skutočne všetko iba márnosť.

Tam pred Bohom už bude jedno, či si podnikateľom, modelkou, či bezdomovcom. Zaváži iba viera činná cez lásku. A aká je záruka tejto našej viery? Kristovo vzkriesenie, lebo "ak Kristus nevstal z mŕtvych, tak je márne naše kázanie, márna je aj naša viera... A ak len v tomto živote máme nádej v Krista, tak sme najúbohejší zo všetkých ľudí... Ak mŕtvi nevstávajú, tak jedzme a pime, lebo zajtra zomrieme... Ale Kristus naozaj vstal z mŕtvych, prvotina zosnulých...

Ako všetci zomierajú v Adamovi, tak všetci ožijú v Kristovi

(1 Kor 15, 13-32).

Teda **smrť je vrcholným úkonom nášho života**, ba paradoxne-okamihom našej "najväčšej aktivity", kedy sa stretáme s Pánom nášho života. A kresťanské cintoríny už nepoškvŕňujú človeka ako pohrebiská v dávnych náboženstvách, ale sú miestom stretnutia ... Aké bude to Tvoje? Je len na Tebe - brat, sestra, či sa zahľadiš len do tohto života, alebo budeš hľadiť aj ďalej. Lebo *"kto si chce zachrániť život, stratí ho, a kto stratí svoj život pre mňa a pre moje poslanstvo, zachráni si ho. Ved' čože osoží človeku, keby získal celý svet, ale utratí svoj pravý večný život?"*

(Mk 8, 35n).

Skutočnú predvídajúcu múdrosť pre Tvoj život Ti želá

kaplán Ondrej

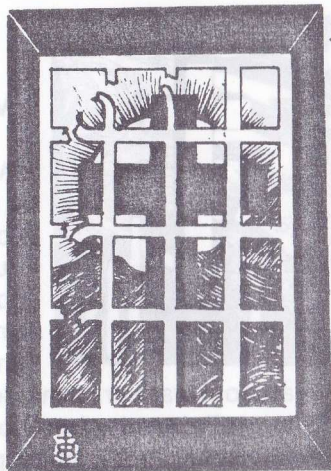
BOL SOM VO VÄZENÍ...

(Dokončenie)

Stretnutia s ľuďmi, ktorí nám chcú pomôcť, sú pre naše ďalšie formovanie veľmi osožné. S nimi sa dopracúvame k poznaniu PRAVDY. Náš o. biskup Mons. Baláž si zvolil za svoje biskupské heslo slová Pána Ježiša "Pravda vás vyslobodí". To znamená, že **jedine Pán Ježiš nás môže vyslobodiť z okov hriechu**. On, ktorý sa obetoval za nás a zomrel na kríži, aby sme my mohli žiť, aby sme boli slobodní. Jedine však vtedy dokážeme byť slobodní, ak naše svedomie, Boží hlas v nás, sa nás pýta: Veríš všetkému, čo hovorí Sv. Písmo? A ja hlasom svojho srdca dokážem dať odpoveď: "Verím, Pane!"

"Aj keď sa človek pomýli, môže začať znova, ak úprimne oľutuje a rozhodne sa pre nový život", hovorí p. farár Vrábel. Naše stretnutia s duchovnými a ľuďmi Katolíckej charity majú skutočne kresťanský charakter. Tu sa vzájomne spoznávame - my ich problémy a oni naše. Výmenou názorov a skúseností dochádzame k poznaniu, že **byť dobrým človekom vyžaduje námahu, či je človek na "slobode" alebo "zavretý". Lebo skutočná sloboda sa rodí vo vnútri človeka**. Stretnutia sa nesú v duchu kresťanskej lásky. V jednom časopise, myslím, že to boli *Hlasy z domova a misii*, boli napísané tieto slová: "Kresťanská láska sa rozprestiera na všetkých bez rozdielu rasy, spoločenského postavenia alebo náboženstva, nečakajúc nijake odmeny ani vďaky. Ako nás Boh miluje nezištnou láskou, tak aj veriaci sa majú vo svojej láske venovať samému človeku, milujúc ho tým istým srdcom, akým Boh hľadá človeka. Cirkev tým, čo hľadajú mier, túži odpovedať v bratskom dialógu, prinášajúc im pokoj a svetlo evanjelia."

Nepíšem tieto riadky preto, aby som vzbudil u niekoho ľútosť nad nami, väzňami. Skôr by som mal snahu **vzbudiť väčší záujem pomôcť nám hlavne tým, že sami budeme cítiť iný pohľad ľudí z druhej strany mreží**, iné postoje, iné názory, ako to bolo doposiaľ. Nepotrebujeme súcít, lež duchovnú podporu, láskave slovo blížnych, viac dôvery a hlavne lásky, ktorá dokáže obmäkčiť, pretvárať, liečiť, a hlavne dáva pocit šťastia každému z nás.

SPRÁVA ZO SIBÍRA PRE "BARTOLOMEJ"

*"Pracuj tak, akoby všetko záviselo od teba
a modli sa tak, akoby všetko záviselo od Boha."*

Často si spomeniem na tieto slová, keď sa pozerám na mapu Ruska. Najmä, keď vidím **omskú oblasť trikrát väčšiu ako Slovensko**, ktorú o. biskup Werth prideliť nám, Slovákom. Ako zvládnuť takéto územie? Nie je to v silách dvoch kňazov a pár laikov. Pretvoriť srdce môže len Boh. A pretvorené srdce, ktoré sa stretlo s Božou láskou, nemôže mlčať. Je svedectvom pre iných. Niekedy tichým a niekedy do očí bijúcim výkričníkom. Všetci máme to povolanie. Boh nám ho dal aj s plnou vybavenosťou - výbrojou a výstrojom, aby sme ho mohli uskutočniť. Uvedomujú si to dobre aj Anička, Žeňa a Vierka, tri ruské dievčatká, ktorým to ani nikto nemusel hovoriť. **Ešte ani pokrstené neboli, keď vydávali svedectvo o svojej viere.** Pozná ich celá dedina. Jedni obdivujú, iní sa usmievajú. Vypyujú sa. A nielen deti, no i mnoho dospelých. Nechápu. Títo ľudia, ktorí vo všetkom hľadajú súvislosti, nemôžu pochopiť ani to, ako je možné, že 12 - ročnej Aničke pár dni po krste zomrela mamička a ona, najmladšia, ostala sama s chorým otcom. Ona možno tiež nechápe, no ticho hovorí "Som dieťa Božie. Buď vôľa tvoja, Otče!" A tot je najväčšie svedectvo. Aničke nezmizol úsmev z tváre, pretože má ochotné srdce, ktoré verí Bohu. A Boh môže cez ňu pôsobiť. Keby takéto srdce mal každý kresťan, už by určite nebolo neveriacich na zemi.

Toto leto prišiel sem na Sibír **Jožko Grenčík**, ktorého v Prievidzi určite mnohí poznáte. Obetoval vzácne dni svojich prázdnin, aby tu mohol vydať svedectvo svojej viery. O. Jozef Strapko i skupina laikov s ním pracujúcich mu ďakuje za pomoc pri obnovení kostolov a pri práci s deťmi. Svojim darom hudby, ktorý využíva nie pre seba, tu oslávil Boha a mnohým priniesol radosť. Za toto sú mu vďační tunajší ľudia, ktorí, keď odchádzal, sa s ním ťažko lúčili.

Pozdravujem všetkých Prievidžanov a mám radosť spolu s nimi, keď sa nám darí žiť na česť a slávu Božiu a vydávať svedectvo viery.

ZÁŽITKY ZO STARÝCH HÔR

Začiatkom septembra som sa zúčastnila svojej prvej Fatimskej soboty na Starých Horách. Po privítaní v autobuse a po navodení skoro rodinnej klímy sme sa spoločne pomodlili ruženec. Po hodine sme boli na mieste. Chrám na Starých

Horách bol preplnený a ja som svoje miesto zaujala vonku s niekoľko sto ďalšími účastníkmi. Program začína ružencom a pokračuje sv. omšou. Povzbudivo znejú slová kňaza, že netreba osobitnú obetu okrem tej, že každý prijme to miesto, kde práve stojí. V mojej blízkosti je mladá rodina s malými deťmi. Sú tu starenky s ružencom v ruke a za mnou skupina mladých ľudí, ktorí sa pripájajú k spevu piesní mládežníckeho zboru znejúcich v chráme. Po sv. omši sa chrám vyprázdňuje a nemôžem uveriť, koľko ľudí sa v ňom tiesnilo. Konečne prichádzam bližšie k svätostánku. Je tu teplo, ako doma - pomyslím si. Ale veď nakoniec som doma - je tu náš Otec i naša Matka, je tu Ježiš, a ja ich v duchu prosím i ďakujem...

Pri ceste späť si opakujem: Bola som v spoločenstve, uprostred ktorého bol Kristus a dal nám svoj pokoj. Nesiem si ho domov, ale zachovám si ho len vtedy, ak ho budem vedieť dať iným.

Ten zážitok zo spoločenstva prajem vám všetkým, ktorí sa možno práve teraz rozhodujete prvú sobotu v nasledujúcich mesiacoch prežiť na Starých Horách.

Mária

Bola sobota. Slniečko nevychádzalo a zdalo sa, že dnešný deň bude pochmúrny. No aj napriek tomu mládež uberajúca sa na Staré Hory spolu so speváckym zborom Prameň nestrácala nádej a s úsmevom nastupovala do autobusu. Nálada sa čoraz viac stupňovala. Cestu si spríjemnili piesňami náboženskými, ale i modernými doprevádzanými gitarou.

Ani si neuvedomili, ako sa im cesta minula a boli na Starých Horách. Tu sa už slnko nedalo zahanbiť a vystúpilo spoza oblakov. Svoju radosť členovia zboru šírili nielen medzi sebou, ale ju rozdávali aj iným. Lásku Bohu prejavovali piesňami, ktoré zhrnuli do akadémie. Po nej nasledovala sv. omša, ktorú celebroidal o. biskup R. Baláž. Určite jeho slová každého obohatili a upevnili vo viere.

S príjemným pocitom po pekne prežitom dni sa vrátila mládež späť domov.

D. Bahorecová

V mesiaci septembri si Cirkev pripomenula 3 veľké sviatky Panny Márie: Narodenie, mena P.Márie a sviatok Sedembolestnej Panny Márie - patronky Slovenska. Oslávili sme ich nielen doma, ale i púťou na Staré Hory a do Šaštína.

SVIATKY PANNY MÁRIE SME OSLÁVILI PÚŤOU ...

Na Staré Hory sme šli ako zvyčajne na Fatimskú sobotu, ktorá sa pravidelne koná každú prvú sobotu v mesiaci. Boli sme v plnom počte spolu s p. kaplánom Ondrejom. V autobuse sme mu poblahoželali k jeho narodeninám, ktoré mal krátko predtým, venovali sme mu duchovnú kytičku-ruženic a zaspievali jeho obľúbenú pieseň *Celá krásna si Mária*. Potom sme ho poprosili, aby sa s nami podelil o dojmy a zážitky zo svojej horolezeckej dovolenky vo švajčiarských Alpách na Matterhorne. Cesta nám tak ubehla veľmi rýchle. Počasie bolo daždivé a preto sv. omša bola vo vnútri baziliky. Bola to obeta, lebo kostol bol preplnený pútnikmi a každý mal veľmi obmedzený pohyb. Po sv. omši sme sa spoločne modlili zasväcujúcu modlitbu k Panne Márii.

Naša druhá púť smerovala do Šaštína. Tentokrát to boli dva plné autobusy prevažne členov ružencového bratstva. Išli sme už zavčas ráno a bol s nami aj diakon Jurko Jendrejovský z Bojníc. Pomodlili sme sa za Sv.Otca, aj sme si zaspievali a boli sme na mieste.

Panna Mária však žiadala od nás aj obety, lebo vonku veľmi pršalo a hrmelo, takže v bazilike vypadol aj elektrický prúd. Bola zima a fúkal vietor.

Toto všetko mnohí tu zidení vytrvalo znášali v pokore a v pokoji. P.Mária nás za to odmenila tým, že sme sa domov mohli vrátiť s pokojnou myslou a humorom, i keď premočení. No nie premožení nepriazňou počasia. Nohy sme mali mokré, ale srdcia modliace sa a spevavé. Keď sme prišli do Prievidze, jedna sestra prišla dopredu žartovne povedať, aby sme išli ešte ďalej, lebo ženy ešte nevyspievali všetky mariánske piesne. Nikto z nás neprechladol a nechorel, na dôkaz toho, že Pán žije medzi nami a stará sa o nás, keď plníme jeho vôľu.

E.P.

SVÄTÝ JOZEF KALAZANSKÝ OD MATKY BOŽEJ

Z rozhovorov a životopisov svätca, ktorého sviatok si pripomíname 27. novembra, si viem predstaviť, aký to bol človek. Taký by mal byť aj piarista-úplne oddaný Kristovi cez výchovu detí a mládež.

Sv. Jozef Kalazanský ma zaujal najmä svojou poslušnosťou k Bohu. Vedel sa úplne oddať do Božej vôle, **vedel aj vo svojich ťažkostiach veriť Bohu**, bojoval spolu s ním proti svojim nepriateľom. Aj keď Boh žiadal od neho veci, ktoré sa mu zdali nemožné, nevzdával sa. Keď upadala jeho viera v začatú prácu, viera v Boha práve vtedy mocne vzrastala. Celý sa oddal Bohu a veril, že on ho nesklame. Bol vedený Božím Duchom. Pri hrobe sv. Františka v Assisi sa rozhodol založiť reholu, ktorá by sa starala o výchovu chlapcov. Keď **v roku 1597 otvára školu pri kostole sv. Doroty v rímskom Zátiberí**, začína svoje vytúžené dielo. Školu otvára hlavne pre tých chlapcov, ktorých vychováva ulica, pretože rodičia nemajú dosť peňazí na vyučovanie v školách. Je to **prvá bezplatná škola** a jej zakladateľ ju nazýva **Zbožná škola**. Aj keď ešte nevie, ako bude ďalej pokračovať, aká bude jeho ďalšia práca, nevzdáva sa, pomaly kráča v Božích šľapajách. K horlivému kňazovi sa pripojili ochotní spoločníci, a tak postupne vznikla reholná spoločnosť zbožných škôl - **piaristi**. Kňazom dáva dobrý príklad vo všetkom. Bol vzdelaný, zbožný kňaz a zároveň dobrý vychovávateľ. Svojich zverencov viedol k vzdelanosti a k zbožnosti. A také je aj heslo piaristov - **Veda a zbožnosť**. Cítil, že Boh od neho chce, aby sa stal otcom tých detí, ktoré mu ukazuje.

Ďalšiu vlastnosť, ktorú u sv. Jozefa obdivujem, je jeho pokora. Aj keď je predstavený rehole, necíti sa v tejto roli dobre. **Znižuje sa k deťom**, stáva sa jeden z nich. Ukazuje nám, že aj v pokore treba žiť, a ak to dokážeme, dosiahneme potrebné milosti pre získanie si večného života.

Svätý Jozef Kalazanský 25. marca 1617 prijíma habit z rúk kardinála Giustinanyho a **za svojho patróna si zvolil Matku Božiu**. Ešte v ten deň odovzdáva habit 14 svojim spolubratom. O rok neskôr skladá sľuby do rúk

toho istého kardinála. Konštitúcie píše v Narni roku 1621. Vzrastá v ňom viera a nebojácnosť. Často píše konštitúcie v noci pri sviečke a ráno vstáva, aby sa mohol znovu venovať deťom, ktoré tak veľmi má rád. Dlhé hodiny kľačieva pred Bohom; aj vo svojich každodenných prácach, ktoré sú niekedy až vyčerpávajúce, **nachádza si čas na rozhovor s Bohom.**

V dnešných časoch, keď svet ide stále ďalej, zdá sa nám, že nie veľa ľudí si nachádza čas na stretnutie s Pánom. Nasledujeme Pána Ježiša tak ako sv. Jozef a s pomocou Matky Božej sa zmení náš život a budeme vedieť prekonávať prekážky tak ako on, spolu s Ježišom.

Pán povolal Jozefa k veľkým veciam. V duši mu zaznel Pánov hlas: **"Jozef, choď do Ríma, ujmí sa chudobných dietok, buď im vychovávateľom a ochrancom!"** Oddane a odhodlane poslúchol Božie volanie. V Ríme spoznal vôľu Otca a bez váhania ju nasledoval, zdolával ťažkosti a zakladal svoje školy a kláštory. Okrem toho denne navštevoval rímske baziliky, chudobince, nemocnice, väznice, aby sa tam modlil, potešoval, pomáhal, ošetroval i spovedal. Cieľom každej práce má byť sláva Božia a spása duše, aby sme všetko na zveladenie zbožnosti konali tak, ako to hovorieval svätý Jozef Kalazanský.

Prežívajme svoje roky v stálom vzáňaní sa vo viere a v milosti u Boha i u ľudí. Pretože všade, kdekoľvek žijeme, môžeme, ba máme sa usilovať žiť nábožným duchovným životom, aby sme nikdy z očí nestratili svoj životný cieľ. Požehnaj, Pane, všetkých, aby si zamilovali pokoru a kajúcnosť ako sv. Jozef Kalazanský.

Podporujeme toto reholné spoločenstvo svojimi modlitbami, aby sa našli ochotné duše, ktoré odpovedia na Pánovo volanie a budú tak šíriť Kristovu pravdu v Kalazanskom duchu.

Silvia Falatová

Predajňa FIDES na Námestí Slobody (pri Eurocompe)

Vás pozýva na nákup

náboženskej literatúry, devocionálií, vencov, kvetov, kahancov, ...

v otváracích hodinách: pondelok: 14.30 – 18.00

utorok – piatok : 10.00 – 13.00

13.30 – 18.00

sobota: 6.30 – 11.00

Za pohotovú pomoc pri rekonštrukcii priestorov predajne FIDES chceme zvlášť poďakovať firme Milan Vlnieška.

Ing. Anna KOŠÍKOVÁ a KONGREGÁCIA FDC

BIRMOVKA OČAMI NAŠICH BIRMOVANCOV

Počas uplynulých dní od 16. do 20. októbra 1995 bola položená našim mladým birmovancom pred farským kostolom takáto otázka: **"Čo ti dala sviatosť birmovania, ktorú si nedávno prijala?"**

* Sviatosť birmovania mi dala posilu do života a k tomu sedem darov Ducha Svätého, ktoré sa budem snažiť v živote uplatňovať a používať.

Emília, 16. r.

* Tak, sviatosť birmovania mi dala to, že som sa stala dospelou kresťankou, pocítila som dary Ducha Svätého a najviac pri večernej modlitbe.

Zuzana, 16. r.

* Takže, sviatosť birmovania mi dala ďalší stupeň priblížiť sa k Ježišovi. Podobá sa to proste ako k horolezcom, ktorí sa snažia čo najvyššie na svoj vrchol vystúpiť. My kresťania by sme sa mali snažiť viac priblížiť sa k Ježišovi, teda máme uzrieť svoj cieľ v jeho tvár.

Jana, 15. r.

* Sviatosťou birmovania som sa posilnila na duchu a chcela by som sa podobať najviac svojej patrónke Terezke.

Gabriela, 14. r.

Prajeme birmovancom veľa radosti a vytrvalosti vo viere.

B. Svitok

SOBOTŇAJŠÍ VEČER SO STANLEY-m.

V jeden septembrový večer zostala mládež v kostole o niečo dlhšie, ako obvykle. Dôvodom bol **bratislavský spevák a gitarista STANLEY** a jeho kamarát-gitarista Igor. Ako vždy, aj teraz to zorganizoval kaplán Ondrej. Jeho predstavenie a imidž sa nelíšil od skutočnosti. O chvíľu sa chrámom niesli piesne v štýle folku. Slová piesní a nevtieravý humor všetkých od začiatku držali v dobrej nálade. Potleskom vzdali vďaka nášmu Nebeskému Otcovi, že večer strávili v spoločnosti STANLEY-ho. Po viacnásobných prídavkoch sa spevák s nami rozlúčil, dúfajme, že nie nadhlo.

J. B.

Myslite na návraty

Čas ako rieka tečie, plynie.

Rýchlo sa naše leto kráti.

*Tak v jeden deň sa všetko minie,
jak voda kameň poobrátí.*

Nedávno iba my sme v tichu

lepili hniezda - skromné sídla,

chránili si v nich radosť - pýchu,

čo dnes chce rozpäť svoje krídla.

Veselo sa včul' máte k svetu.

Bohato leto na stôl trúsi.

Čochvíľa ale jeseň je tu,

všeličo bude treba skúsiť.

Vylietali ste, vtáčky milé.

Zostane po vás hniezdo pusté,

akže sa v plúšťach nepominie,

na jar sa doňho vrátiť skúste.

Akokoľvek sa časy zmenia,

nestráťte nikdy vôľu k životu!

Rozvinie jablň opustená

korunu svoju rozložitú

a v nej sa nájde miesto iste

pre nové hniezdo - kúsok raja,

kde šťastie svoje mohli by ste

v pokoji prežiť zas vy dvaja.

... ale robotníkov málo (Mt 9,37)

Dňa 1.9.1995 naša farnosť otvorila svoju náruč a skromne privítala ďalšieho piaristu - **bohoslovca brata Jána**. Keďže chvíľu pobudne medzi nami, chcela by som vám ho predstaviť.

*** Kedy a kde si sa stretol s piaristami?**

S piaristami som sa stretol prvý krát asi pred desiatimi rokmi, ešte za starej éry. Keďže sme o slobode vtedy len snívali, stretávali sme sa neverejne na rôznych miestach a bytoch. Bolo to v mojom rodnom Martine.

*** Aké sú Tvoje záľuby?**

Tak predovšetkým je to príroda a všetko, čo k nej patrí. Prírodu pokladám za jeden z najväčších zázrakov tejto zeme. Ďalej je to hudba a to od vážnej, cez ľudovú až po modernú. Rád si aj rekreačne zašportujem.

*** Viem, že si bol v Ríme, aký je Tvoj najkrajší zážitok?**

Uvedomenie si skutočnosti, že Kristova Cirkev tu už skoro dvetisíc rokov pôsobí. A potom ešte aj sv. omša so Sv. Otcom na Námestí Sv. Petra.

*** Prišiel si k nám na určitý čas, aká je tu teda Tvoja úloha - poslanie?**

Keďže poslanie piaristu je predovšetkýmô učiť a vychovávať deti a mládež, prišiel som sem do našej piaristickej základnej školy preto, aby som sa tomuto poslaniu učil, v intenciách nášho zakladateľa sv. Jozefa Kalazanského.

*** Sv. Jozef Kalazanský sa venoval deťom a mládeži. Ty ako piarista by si chcel ostať verný tomuto odkazu Vášho zakladateľa. Akú radu by si dal prievidzkým deťom a mládeži v dnešnej dobe?**

Práve on vyslovil jednu krásnu vetu: "Nič si nedal Kristovi, ak si mu nedal celé svoje srdce." Preto odporúčam všetkým prievidzkým deťom a mládeži, aby celé svoje srdce, vždy a za každých okolností dávali iba Kristovi. Oplatí sa to.

"VEDA A ZBOŽNOSŤ" - to je heslo piaristov. Prajeme bratovi Jánovi, aby ostal verný tomuto heslu a aby pomáhal aj naďalej vychovávať deti a mládež v kresťanskom duchu. Sľubujeme, že ho v tom budeme posilňovať v modlitbách, aby sa stal z neho kňaz - Máriin syn, ktorú si zvolil za svojho Patrónku.

Za rozhovor ďakuje Silvia Falatová

TROJLÍSTOK

Bol raz jeden kráľ, ktorý mal troch synov. Keď sa už blížil koniec jeho pozemského života, zavolať si k sebe svojich troch synov a povedal im: "Viete, že Vás všetkých rovnako milujem. Rovnakú dôležitosť prikladám aj mojej Krajine, ktorá sa za môjho kral'ovania rozrástla. Ťažko mi je rozhodnúť, komu zveriť vládu, lebo každý jeden z Vás je svojím spôsobom potrebný pre Krajinu. Vymyslel som preto pomôcku. Preto Vás prosím, prineste mi každý jednu vec, ktorá by vyjadrovala, ako chcete viesť ríšu."

Najstarší priniesol orlie pero a povedal: "Prinášam ti pero z orla, lebo podobne ako orol i je by som chcel mať prehľad o všetkom. A keď to bude potrebné, chcem byť taký hrdý a udatný ako orol."

Druhý syn priniesol klas z veľkého dožinkového venca, ktorý visel celý rok na kuchynských dverách. Povedal: "Chcel by som, aby všetci vždy mali dostatok jedla. V prípade núdze sám budem pracovať na poli."

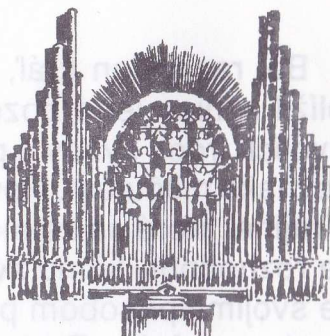
Najmladší syn priniesol trojlístok, ktorý našiel pred domom ešte pokrytý námrazou a povedal.: "Prinášam ti tento trojlístok, lebo viem, že kral'ovať môžem iba spolu s mojimi bratmi. Tak, ako má tento trojlístok tri rovnaké listy, tak aj my musíme spojiť svoje sily, keď má táto ríša dostať dobrú vládu. Takého kráľa, ako si ty, milý otče, už niet."

Všetci sa na seba pozreli, lebo to, čo najmladší syn povedal, bola celkom nová myšlienka. Na stole vedľa seba ležali: orlie pierko, klas a trojlístok. Odtrhol tri lístky a po jednom z nich dal každému synovi. Potom sa vzdialil a tichúčko povedal: "Začína nový vek."

KONCERT VO FARSKOM KOSTOLE

14.septembra po večernej sv. omši sa v prievdzskom farskom kostole rozozvučali hlasy členov **pezinského chrámového zboru**, ktorý na pozvanie nášho p. dekana prišiel spríjemniť tento večer chrámovou hudbou starých ale i novších majstrov. Patrí im za to poďakovanie spojené s priánim usporiadať ešte veľa takých koncertov na česť a slávu Božiu.

-jd-

Máte radi deti?

Chcete prispieť k ušľachtilej myšlienke
- chrániť a presadzovať práva detí
a tým zabezpečiť ich šťastný život?

Staňte sa členmi Detského fondu SR

Podporte

svojimi životnými skúsenosťami
a finančnými príspevkami
činnosť Detského fondu
Slovenskej republiky

DETSKÝ FOND SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Západná 2, 821 02 Bratislava

Telefón/Fax: 07/23 78 25

Číslo účtu: 10073 - 312020/4900

Bankové spojenie: ISTROBANKA, a. s.,
pobočka Páričkova 7-9, Bratislava

VIETE UŽ O TOM, ŽE ...

- **Každý druhý štvrtok v mesiaci** (okolo 10. dňa) od 21.30 do 23.00 hod býva v Beta rádiu kresťanský orientovaný program
- **Každý tretí štvrtok v mesiaci** o 18.45 hod po večernej sv. omši býva vo farskom kostole Taizé-adorácia s mládežníckymi piesňami
- **Každý predposledný utorok v mesiaci** (okolo 20. dňa) o 19.00 hod v Pálfyho kaplnke na Bojníckom zámku sv. omša pre pracujúcu, vysokoškolskú a stredoškolskú mládež
- **V každom čísle týždenníka Priebor na 8. strane** býva kresťanská rubrika. Využite príležitosť obohatiť svoju vieru novými povzbudeniami. Pozvaný si aj Ty!

SPRAY v Prievidzi

Dňa 11. 11. 1995 o 10.00 hod sa vo farskom kostole bude slúžiť sv. omša za birmovancov, počas ktorej bude hrať hudobná skupina **SPRAY**. Program bude pokračovať aj po sv. omši. Víťaní sú všetci mladí duchom.
B. B.

KVÍZ

1. V ktorom meste stojí Lateránska bazilika?
2. Čo je konsekrácia?
3. V ktorom roku bol Karol Boromejský vyhlásený za svätého?
4. Koho povolal Ježiš ako prvého za apoštola?

Odpovede pošlite do 10 dní na adresu redakcie, alebo ich vhodte do pripravenej schránky vo farskom kostole s označením "Bartolomej". Stačí správne odpovedať na 3 zo 4 otázok.

VÝHRY Z ČÍSLA 11

Správne odpovede:

1. Meno Kristus znamená Pomazaný.
2. Konkubinát je spolužitie muža a ženy bez sobáša.
3. Sv. František Asisský r. 1209 založil "Rád menších bratov".
4. Konsekrácia farského kostola v Prievidzi sa konala 13.10.1991 a vykonal ju sídelný biskup banskobystrický Mons. Rudolf Baláž.

Vyhrala: Eva Kaššová st.

Vážne i veselo...

Pravý priateľ je ten, ktorý prichádza, keď už všetci odišli.

Dbajme na to, aby nám staroba neurobila vrásky na duši.

Láska je šťastie, ktoré si vzájomne dávame.

Čo na iných haníš, na sebe nechváľ.

Každý chce dlho žiť, ale nikto nechce byť starý.

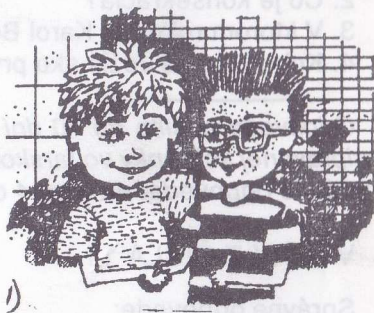

V kuchyni: "Počuj, mami, uvar rezance s macom!" Prikazuje manžel Fero. "Nemôžem, mám málo múky." "Nevadí, urob ich kratšie."

V škole: "Kto vie, ako je druhý pád slova granát? No ty Dežko!" "Druhý pád nejestvuje, lebo granát vybuchne už pri prvom páde."

V ambulancii: "No pán Čačko, dnes už lepšie kašlete." "Bodaj by nie, pán doktor, veď som celú noc trénoval."

V kancelárii: "Tóno, včera sme doma na obed mali loveckú mäsovú polievku." "A to už je aká?" "Nuž, v tanieri sa loví mäso."

Emil Ochat

BARTOLOMEJ - časopis prievidskej farnosti. Vydáva Rím.-kat. farský úrad Prievidza. Adresa redakcie: Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t.č. 0862/228 01. Redakčný kruh vedie Ondrej Šmidriak. Dobrovoľný príspevok 3,- Sk. Tlač - Ofsetka. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy sa nevracajú.